

Η ΑΛΓΕΒΡΙΚΗ ΕΞΙΣΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ

Με φόντο τις αγροτικές επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μάλλον ολοκλήρωσε τον κύκλο της και με ένα υπουργείο αγροτικής ανάπτυξης να καταρρέει μέσα στην γενικότερη δραματική κατάσταση της χώρας μας, το γνωστό κατεστημένο έχει πάρει θέση στο μεγάλο φαγοπότι των ευρωπαϊκών αγροτικών επιδοτήσεων. Χρησιμοποιώντας εδώ και δεκαετίες τα ίδια «κλισέ» όπως, μείωση του κόστους παραγωγής, ανάπτυξη της υπαίθρου, καινοτομία, γεωργική έρευνα και τεχνολογία, υποδομές και άλλα παρόμοια, θα επιχειρήσει πάλι να οικειοποιηθεί χρήματα που ανήκουν στους αγρότες, τους λιγοστούς πλέον εναπομείναντες παραγωγούς ελληνικών αγαθών. Ξένοι αλλά και ελληνικοί επιχειρηματικοί κύκλοι, ανώνυμες εταιρείες ή κονσόρτσιουμ εταιριών, έχουν ήδη παραταχθεί γύρω από την νέα ΚΑΠ και με τον χαρακτηρισμό του «γεωργού» διεκδικούν τα φιλέτα των γεωργικών ενισχύσεων. Οι μέθοδοι είναι γνωστοί, αδιαφάνεια στις διαδικασίες, διαπλοκή, διαφθορά και αυθαιρεσία τόσο των αρχιτεκτόνων της μεταρρύθμισης όσο και των διαχειριστών. Απώτερος στόχος η αρπαγή της ελληνικής γης.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με την σειρά. Η ανάγκη της αγροτικής πολιτικής των επιδοτήσεων στην γεωργία, που έφτασε κάποτε να θεωρείται η «ναυαρχίδα» της ευρωπαϊκής πολιτικής, ξεκίνησε πριν από περίπου μισό αιώνα από την Γαλλία, η οποία έθεσε ένα σύστημα γεωργικών επιδοτήσεων, ως προϋπόθεση για να συμφωνήσει στην απελευθέρωση του εμπορίου των βιομηχανικών αγαθών. Πράγματι το 1962 άρχισαν οι προσπάθειες στήριξης του αγροτικού εισοδήματος με την κοινότητα να επεμβαίνει και να εγγυάται κατώτατες τιμές για τα παραγόμενα «στο έδαφός της» αγροτικά προϊόντα. Με το σύστημα αυτό σε σύντομο χρονικό διάστημα, δημιουργήθηκαν βουνά πλεονάσματος κοινοτικών γεωργικών αγαθών. Το 1970 η κοινότητα άρχισε να φορολογεί τις εισαγωγές και να επιδοτεί τις εξαγωγές, με αποτέλεσμα την καταστροφή των ξένων αγορών και τις τιμές των ευρωπαϊκών τροφίμων από τις πιο ακριβές στον κόσμο, γεγονότα που, σε συνδυασμό με το υψηλό κόστος της τότε ΚΑΠ - το budget άγγιζε το 87% του κοινοτικού προϋπολογισμού, προκάλεσαν μεγάλη ανησυχία στους ευρωπαίους ηγέτες. Στα τέλη της δεκαετίας του '70, η Ελλάδα μπήκε στην Ε.Ο.Κ. με ένα αγροτικό πλεόνασμα 40 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, που σε πραγματικές τιμές ήταν κατά πολύ μεγαλύτερο (η γνωστή απάτη με την ισοτιμία ευρώ - δραχμής) ενώ σήμερα έχουμε ένα αγροτικό έλλειμμα της τάξης του ενός δις ευρώ! Το 1990 η ΚΑΠ άλλαξε πλεύση, με μια ριζική μεταρρύθμιση που σκοπό είχε την αποσύνδεση της επιδότησης από την παραγωγή για να «ανταποκριθεί» στις απαιτήσεις των καταναλωτών για «ασφαλή» τρόφιμα, υψηλά στάνταρ «ευημερίας» των ... ζώων και προστασία του περιβάλλοντος!!

Σήμερα, οι νεοεισερχόμενες χώρες της ΕΕ έχουν αυξήσει την γεωργική καλλιεργούμενη έκταση κατά 40% και πρόσθεσαν επτά εκατομμύρια αγρότες στα υπάρχοντα έξη εκατομμύρια αγροτών, το δε budget της ΕΕ για την γεωργία ανέρχεται στο 43% του συνολικού της προϋπολογισμού των 132,8 δις ευρώ, ήτοι

57,5 δις ευρώ ετησίως για την γεωργία και με προαποφασισμένη την σταδιακή μείωση στα επίπεδα του 35% του συνολικού της προϋπολογισμού μέχρι το 2020, υπό το βάρος της καταρρέουσας ευρωπαϊκής οικονομίας και τις πιέσεις όχι μόνο της Μ. Βρετανίας αλλά και πολλών άλλων παραγωγικών και κοινωνικών ομάδων που παρατηρούν τις υπερβολές της. Για παράδειγμα, πως είναι δυνατόν το 80% των επιδοτήσεων να πηγαίνουν στο 25% των αγροτών της ΕΕ, αυτών δηλαδή που έχουν μεγάλες ιδιοκτησίες; Πως είναι δυνατόν το ήμισυ σχεδόν του κοινοτικού προϋπολογισμού να δαπανάται για το μόλις 5% των Ευρωπαίων πολιτών, την στιγμή μάλιστα που αυτοί που παράγουν γεωργικά αγαθά αποτελούν το 1,6% του ΑΕΠ της ΕΕ; Πως, μετά από μια τόσο ισχυρή χρηματοδότηση της γεωργίας, το 2% των ευρωπαίων αγροτών εγκαταλείπει την γεωργία; Και άλλα ... «κωμικοτραγικά», όπως λ.χ. το έτος 2000, όταν κάθε αγελάδα γαλακτοπαραγωγής στην ΕΕ έλαβε επιδότηση 913\$ το χρόνο, ενώ εστάλησαν ως βοήθεια στις υποσαχάρειες περιοχές της Αφρικής, κατά μέσο όρο, 8\$ ανά ανθρώπινη οντότητα.

Από 1/1/2015 έως 31/12/2020 το συνολικό ποσό που θα διατεθεί απ' ευθείας στους ευρωπαίους αγρότες, οι λεγόμενες άμεσες ενισχύσεις (πυλώνας 1) ανέρχεται σε τρέχουσες τιμές σε 312,7 δις ευρώ , ενώ οι έμμεσες ενισχύσεις (πυλώνας 2) σε 95,58 δις ευρώ. Για την χώρα μας το συνολικό ύψος των άμεσων ενισχύσεων, κατ' ευθείαν στον αγρότη, ανακοινώθηκε ότι ανέρχεται στο ποσό των 15,4 δις ευρώ, ποσό που οι «διαχειριστές» μειώνουν αυθαίρετα, αρχίζοντας τις «αλγεβρικές εξισώσεις» με τις επιδοτήσεις από την μια και τις «... περιφέρειες» και τους δικαιούχους από την άλλη, ώστε να μην μπορεί κανείς να ελέγξει τίποτα. Βέβαια, μετά από λίγα χρόνια, η χώρα θα κληθεί για μια ακόμη φορά να επιστρέψει χρήματα αγροτικών ενισχύσεων και να πληρώσει πρόστιμα.

Οι «διαχειριστές» αυτοί δεν διστάζουν ακόμη και να στερήσουν την χώρα μας από επιπλέον 200 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, που θα παίρναμε ,εάν αντί για σύστημα «περιφερειών» εφαρμόζαμε σύστημα «ενιαίας ενίσχυσης» για όλη την επικράτεια. Η πολυπλοκότητα γίνεται αντιληπτή, όταν κάποιος προσπαθήσει να υπολογίσει την αρχική μοναδιαία αξία των δικαιωμάτων του και να υπολογίσει το ύψος της άμεσης ενίσχυσής του. Οι διαχειριστές λοιπόν διαιρούν αυθαίρετα την ελληνική επικράτεια σε περιφέρειες, χωρίς γεωγραφικά όρια , παραχαράζοντας τις έννοιες των λέξεων, διότι «περιφέρεια» είναι μία ενιαία εδαφική μονάδα που περικλείεται με μια γραμμή, που μάλιστα αντιστοιχεί σε προκαθορισμένες «ονοματολογίες εδαφικών στατιστικών μονάδων» τα επονομαζόμενα NUTS. Αλλοιώνουν όμως και τους στόχους της ΚΑΠ για μείωση του εύρους των ανισοτήτων μεταξύ των διαφόρων αγροτικών περιοχών, και στρεβλώνουν τα στατιστικά στοιχεία καθιστώντας τα μη συγκρίσιμα. Αποτέλεσμα όλων αυτών αποτελεί ο διαχωρισμός της επικράτειας σε 3 περιφέρειες ως εξής: α) βοσκότοποι υποστηριζόμενοι από ... ζωικό κεφάλαιο, αυθαίρετα 7 ζωικών μονάδων για κάθε 100 στρέμματα βοσκότοπου, που ως άμεση - αποσυνδεδεμένη ενίσχυση θα έπρεπε να υπάγεται στο «πράσινο κουτί» της συμφωνίας του ΠΟΕ του γύρου της Ουρουγουάης, ενώ έτσι τελικά κατατάσσεται στο «μπλε» κινδυνεύοντας με μειώσεις και πρόστιμα, β) εκτάσεις αροτριάων καλλιεργειών και γ) εκτάσεις με μόνιμες φυτείες.

Στη συνέχεια η μαθηματική εξίσωση γίνεται όλο και πιο πολύπλοκη, με την προσθήκη και άλλων παραμέτρων όπως το «πρασίνισμα» των καλλιεργειών (εννοώντας την αποφυγή της μονοκαλλιέργειας και την ενδυνάμωση της αμειψισποράς) , την έννοια του ενεργού γεωργού, τις συνδεδεμένες ενισχύσεις (επιδότηση συνδεδεμένη με την καλλιεργούμενη έκταση ανά έτος και ανά χώρα), ανάκτηση υπό όρους του 30% των δαπανών των γεωργών με προϋπόθεση την άσκηση ... «υπεύθυνης γεωργίας», την πολλαπλή «συμμόρφωση», τις ευαίσθητες οικολογικά περιοχές, τις αναδιαρθρώσεις, την κλιματική αλλαγή ! και πλήθος άλλων παραμέτρων με έναν και μόνο στόχο. Να μην μπορεί ο έλληνας αγρότης να υπολογίζει, τι πρόκειται να εισπράξει, ως **αντιστάθμισμα της απώλειας** του γεωργικού του εισοδήματος. Και όλα αυτά με παράλληλη ροή χρημάτων από τον ΠΥΛΩΝΑ 1 , από την τσέπη δηλαδή του έλληνα αγρότη που αποτελεί τον δικαιούχο του 77% του συνόλου των επιδοτήσεων, στον ΠΥΛΩΝΑ 2, όπως βαπτίστηκε το διαρθρωτικό ταμείο περιφερειακής ανάπτυξης.

Ακούμε λοιπόν μεγάλα λόγια όπως, βιολογική γεωργία, που σκοπίμως την ταυτίζουν με την φυσική γεωργία στην συνείδηση των καταναλωτών, συμβολαϊκή γεωργία, με μοναδικό κερδισμένο τον τραπεζικό οργανισμό που δανείζει «το χρέος» μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών και μάλιστα με επιτόκιο τριπλάσιο της αγοράς , προστασία του περιβάλλοντος, με τις ατέλειωτες περιοχές NATURA που δημιουργήθηκαν μόνο και μόνο για να εισπράξουν τα μελετητικά γραφεία, (αν είναι δυνατόν η Ελλάδα να έχει υπερδιπλάσια προστατευόμενη έκταση από την Γερμανία), ποιότηταζωής, που μάλλον εννοούν της ... δική τους ζωή και άλλα παρόμοια. Μιλούν για αύξηση της προστιθέμενης αξίας παραγωγής, στήριξη της βιωσιμότητας των γεωργών, δημιουργία συνθηκών υγιούς – θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ των γεωργών, προετοιμασία για την επόμενη περίοδο 2020-2026, λες και με την τρέχουσα ξεμπλέξαμε, **ανταμοιβή βιώσιμων πρακτικών σε βάρος της εντατικής γεωργίας !!** , στόχος που αξιολογείται ακόμη και από τους περιβαλλοντολόγους ως **αποτυχία**, σύγκλιση – εξισορρόπηση των ατομικών δικαιωμάτων με επιδότηση στη καλλιεργούμενη έκταση και όχι στο παραγόμενο προϊόν (εκτατική γεωργία) , πως κανένας αγρότης δεν θα πρέπει να παίρνει κάτω από το 65% του ευρωπαϊκού μέσου όρου και πως οι μεγαλύτεροι αγρότες θα χάσουν μέχρι και το 30% από τις επιδοτήσεις τους (βέβαια, όταν η Κομισιόν πρότεινε το ποσό των 300.000 ευρώ ως μέγιστη επιδότηση ανά παραγωγό, **ισχυρές ομάδες συμφερόντων** το απέρριψαν), τερματισμό των ποσοστώσεων, πχ στην ζάχαρη !! αφού καταφέρανε να ... μας κλείσουν 4 από τα 5 εργοστάσια ζάχαρης και σε λίγο το πέμπτο και τελευταίο. Και ούτε λόγος για τον καθορισμό της επιστροφής των αχρησιμοποίητων δικαιωμάτων, ή περί αναδιανεμητέας ενίσχυσης ή των ποσών που έχουν ήδη αναλωθεί (από ποιους και γιατί) εντός του 2014, πριν δηλαδή από την έναρξη ισχύος των διατάξεων της μεταρρύθμισης της νέας ΚΑΠ.

Ο δ/ντής του ΕΛΓΟ πρόσφατα δήλωσε ότι θέλει να «παράγει» 150 διδάκτορες για την μεταφορά ... καινοτομίας στην ελληνική ύπαιθρο και ταυτοχρόνως ξεπουλά ερευνητικά κέντρα ανά την Ελλάδα ! Ο δ/νων σύμβουλος του « ΓΑΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ» από την άλλη, κατά την διάρκεια πρόσφατου

συνεδρίου για την «ανάπτυξη» της ελληνικής γεωργίας υποστήριξε μεταξύ άλλων ότι «... η ΓΑΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ είναι πλέον **δομικός λίθος του όλου συστήματος**». Με λίγα λόγια, οι ίδιοι οι κρατικοί παράγοντες και οι συνεταιρισμοί συμμετέχουν σε αυτό το άθλιο παιχνίδι οδηγώντας τους αγρότες στα ιδιωτικά συμφέροντα. Το απίστευτο της υπόθεσης είναι ότι ενώ το υπουργείο Αγρ. Ανάπτυξης & Τροφίμων πλήρωσε ιδιωτική εταιρία, την NEUROPUBLIC A.E (μέτοχο της ΓΑΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ !) για ένα δύσχροστο πρόγραμμα ηλεκτρονικής κατάθεσης της αίτησης απ' ευθείας από τους παραγωγούς στην βάση δεδομένων του ΟΠΕΚΕΠΕ, ανατιολόγητα , ανέθεσε στην ίδια την ΓΑΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ και την πανελλαδική «υποβοήθηση» των αγροτών στην συμπλήρωση της αίτησης !! έναντι αδρού τιμήματος. Θα πληρώσει όμως τώρα η εταιρεία ΓΑΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ τα σπασμένα, ένα προκαταβολικό πρόστιμο ύψους 17 εκατομμυρίων ευρώ έναντι, μέχρι να ολοκληρωθεί η εκκαθάριση, ώστε να υπάρξει σαφέστερη εικόνα του «λάθους» που αφορά στην υπερεκτίμηση της μέγιστης επιλέξιμης έκτασης που καταχωρήθηκε στο ελληνικό ΣΑΑ , οδηγώντας σε **παράτυπες πληρωμές** προς τους δικαιούχους, αμφισβητώντας ουσιαστικά η Επιτροπή την αξιοπιστία του ελληνικού ΟΣΔΕ; Φυσικά και όχι !

Στο μεταξύ υπάλληλοι του ΥΠΑ&Τ τους τελευταίους μήνες έχουν οργώσει όλη την χώρα για να προπαγανδίσουν και να διαδώσουν την ... «φιλοσοφία» των ευρωπαϊών μεταρρυθμιστών. Μεταξύ των διάφορων ανακολουθιών που ανακοινώθηκαν πρόσφατα σε ημερίδα τους στην Λάρισα , είναι ότι το ετήσιο ποσό των άμεσων ενισχύσεων ανέρχεται σε περίπου 2 δισ . Σύμφωνα πάντα με τους ανθρώπους του υπουργείου το ποσό αυτό θα μοιραστεί σε 3 περιφέρειες , όχι αυτές που όλοι ξέρουμε και που εδράζουν στις διοικητικές περιφέρειες της χώρας μας (NUTS2), αλλά, όπως αναφέραμε προηγουμένως σε κλάδους παραγωγής με «προβολή» σε γή και θα «κατανεμηθούν», το 25% για τους βοσκοτόπους και **όχι για τα ζώα που βόσκουν** ! ! και μάλιστα χωρίς καμία εφαρμογή συντελεστή μείωσης ανάλογα με την πυκνότητα των αγρωστωδών και ποωδών κτηνοτροφικών φυτών και το υπόλοιπο στην γη που... παράγει ή και ... αγραναπαύεται, με 47% για τις αροτριάιες καλλιέργειες και το υπόλοιπο 28% για τις δενδρώδεις. Στην «κυβερνητική» προπαγάνδα επίσης αναφέρθηκε ότι η έκταση των βοσκοτόπων είναι 25 εκατομμύρια στρέμματα. Το ποσό λοιπόν των άμεσων ενισχύσεων για τους βοσκοτόπους θα είναι 25% X 2 δισ ευρώ ήτοι 625 εκατομμύρια ευρώ ετησίως και εάν αυτό διαιρεθεί με τα 25 εκατομμύρια στρέμματα πράγματι προκύπτει άμεση ενίσχυση 25 ευρώ κατά στρέμμα για τους βοσκοτόπους. Όμως το ποσό δεν είναι , όπως ισχυρίζονται 2 δισ αλλά 2,4 δισ ευρώ ετησίως, $20 \text{ δισ} / 6 \text{ έτη} \times 73\% = 2,4 \text{ δισ ευρώ ετησίως}$ που θα πρέπει να **πηγαίνουν κατευθείαν στους Έλληνες αγρότες** χωρίς καμία περαιτέρω μείωση. Οι βοσκοτόποι όμως της ελληνικής επικράτειας δεν είναι 25 εκατομμύρια στρέμματα, αλλά **17 εκατομμύρια στρέμματα** (βλέπε C 2012 4293/2806-2012 εκτελεστικής απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Συνεπώς πρόκειται για **«λανθασμένους» υπολογισμούς, της τάξης περίπου των 200 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως μόνο από τους βοσκοτόπους που θα «αναλώνονται» , υπέρ των κτηνοτρόφων, αλλά χωρίς τους ... κτηνοτρόφους ! ! Δεν έχουμε ακόμη**

πληροφορηθεί πόσες και ποιών συμφερόντων εταιρείες θα δηλώσουν ή δήλωσαν εντός του 2014 ηλεκτρονική σήμανση για ζωικό κεφάλαιο. Θα δούμε υπερβολικές ανατιμήσεις των ενοικίων των βοσκοτόπων, που θα οδηγήσουν σε στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού.

Σε κάθε περίπτωση, κύριοι διαχειριστές της κατανομής των αγροτικών επιδοτήσεων, με ποιες διαφανείς διαδικασίες, τόσο οι αγρότες μας που θα εισπράξουν την εισοδηματική τους απώλεια όσο και όλοι οι πολίτες που πληρώνουν, μπορούν να υπολογίσουν την ορθότητα της ποσοστιαίας κατανομής των άμεσων ενισχύσεων κατά κατηγορία ; Αλλά, μάλλον και η προϋπόθεση που έχει θέσει η ΕΕ για την δημοσιοποίηση όλων των ονομάτων των δικαιούχων γεωργών και εταιριών, με τα ποσά ανά έτος, θα ακολουθήσει την ίδια πολυπλοκότητα ...

Αντί για όλα αυτά θα μπορούσε, αν υπήρχε η βούληση, απλά να φτιαχτεί μια μαθηματική εξίσωση και να δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΕΚΕΠΕ, όπου ο κάθε ενδιαφερόμενος εισάγοντας τα ατομικά του στοιχεία και δεδομένα θα υπολόγιζε με ευκολία, την αντιστάθμιση της απώλειας του γεωργικού του εισοδήματος. Όλα δε τα αναλυτικά και συγκεντρωτικά ποσά θα ήταν δημοσιευμένα στο διαδίκτυο και η εξίσωση συνεχώς ενημερωμένη με τα τρέχοντα απαραίτητα στοιχεία των υπολογισμών. Η διαφάνεια όμως ξέρετε δημιουργεί προβλήματα. Η πρόσβαση όλων των ανθρώπων στα δεδομένα, δημιουργεί προβλήματα σε αυτούς που, από την μια δηλώνουν υπερασπιστές της δημοκρατίας και από την άλλη την τσαλακώνουν για να βάζουν στην τσέπη τους λίγα χρήματα.

Οι συνάδελφοι γεωτεχνικοί βέβαια, που καλούνται στο ρόλο της μεταφοράς της καινοτομίας – γνώσης από το εργαστήριο στο χωράφι , ίσως δεν πρόσεξαν ότι ως διαμεσολαβητές καινοτομίας (innovation broker) , θα δρουν ως μέλη ενός δικτύου και οι προσπάθειές τους θα επικεντρώνονται στην διευκόλυνση άλλων «ομάδων» να καινοτομήσουν , χάνοντας δηλαδή τον μέχρι τώρα ρόλο τους ως «διαμεσολαβητές γνώσης». Θεωρώντας πως βρίσκονται στο πλευρό του έλληνα παραγωγού, κάνοντας παροχή υπηρεσιών, για λίγα ψίχουλα θα ... «παπαγαλίζουν» και θα «λιβανίζουν» και αυτοί με την σειρά τους, τις αγροτικές επιδοτήσεις και την ολοκληρωμένη Ευρώπη του ... αύριο ! που δεν θα έρθει ποτέ. Όμως η φυσική θέση των γεωτεχνικών είναι με το μέρος των αγροτών και όχι με το μέρος των τραπεζών. Η αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής σχεδιάστηκε ως εργαλείο στην υπηρεσία των τραπεζών και δεν είναι ούτε «Κοινή», μιας και το κάθε κράτος μέλος μπορεί να θεσπίσει όποια μέτρα θεωρεί ικανοποιητικά για το ίδιο και καμία σύγκλιση δεν πρόκειται να επιτευχθεί, άλλωστε κανείς δεν ενδιαφέρεται γι αυτήν. Αλλά ούτε και αγροτική πολιτική είναι, εφ' όσον δικαιούχοι δεν είναι μόνο οι αγρότες αλλά και νομικά πρόσωπα. Για παράδειγμα, **ενισχύσεις για γεωργούς νεαρής ηλικίας θα καταλήγουν σε ... εταιρείες !!** ή οι παραγωγοί βάμβακος (φυσικά είτε νομικά πρόσωπα) υποχρεώνονται να είναι μέλη μιας μόνο διεπαγγελματικής οργάνωσης και να παραδώσουν το βαμβάκι τους μόνο σε εκκοκκιστική επιχείρηση μέλος της. Οι

επιπλοκές όμως στην διαχείριση του καθεστώτος ενίσχυσης είναι αναπόφευκτες (και ίσως σκόπιμες !) εάν ως παραγωγοί βάμβακος εμφανιστούν εταιρίες παραγωγής βάμβακος, με μέλη που έχουν συμμετοχή σε περισσότερες εταιρίες !

Τα οικονομικά δεσμά της Ε.Ε. και των τραπεζών, οποιασδήποτε μορφής, στην πραγματικότητα αλυσοδένουν την πρωτογενή ανάπτυξη και παραγωγή. Από τον πυλώνα 2, για παράδειγμα, χρηματοδοτούνται τα σχέδια βελτίωσης των παραγωγών. Για την απαιτούμενη δανειοδότησή του από την τράπεζα για μια επένδυση (σχέδιο βελτίωσης μικρό ή μεγάλο) ο αγρότης θα πρέπει υποχρεωτικά να δανειστεί μόνο από την Τράπεζα Πειραιώς, την ... δικιά του τράπεζα, με επιτόκιο σχεδόν 8% επιδοτούμενο βέβαια κατά σχεδόν 50%, με ... δικά του χρήματα, του ... πυλώνα 2 ! Την στιγμή που τράπεζες της Ευρώπης δανείζουν για επενδύσεις στην γεωργία με επιτόκιο μόλις 1%. **Δεν είναι δε τυχαίο το γεγονός ότι σε χώρες όπου πραγματικά σχεδιάζεται ανάπτυξη, οι κυβερνήσεις ανάμεσα στα πρώτα μέτρα που παίρνουν είναι η χορήγηση άτοκων αγροτικών δανείων από την Κεντρική Τράπεζα και όχι η ... ίδρυση «Ταμείων Αγροτικής Επιχειρηματικότητας» (Τ.Α.Ε.) που αποσκοπούν στην κερδοσκοπία των τραπεζών, των μεγαλοεπενδυτών και των λακέδων πολιτικών. Πρόκειται βέβαια για μια Ευρώπη των τραπεζών που έβαλαν βαθιά το χέρι τους και στις αγροτικές επιδοτήσεις των 370 δις ευρώ, ληηλατώντας ένα αποτυχημένο μοντέλο που κατέληξε να βαπτίζει γεωργούς, τα νομικά πρόσωπα και την εκτατική γεωργία, γεωργική ανάπτυξη, με το 50% της παραγωγικής γης σε καθεστώς αγρανάπαυσης !!!** Την Ευρώπη της απόκλισης και της ανισότητας.

Το Ευρωπαϊκό πάζλ ολοκληρώνει η δήλωση του επίτροπου Γεωργίας και Ανάπτυξης της ΕΕ, του Ρουμάνου γεωπόνου Ντάτσιαν Τσιόλου ότι « η ΚΑΠ παρέχει ένα ζωτικό βαθμό ασφάλειας για τα γεωργικά εισοδήματα μέσω των άμεσων ενισχύσεων» και ότι «η νέα ΚΑΠ θα είναι το εργαλείο για να καταστούν οι Ευρωπαίοι αγρότες πιο ισχυροί στις διακυμάνσεις των τιμών αλλά και πιο ανταγωνιστικοί έναντι χωρών όπως οι ΗΠΑ και η ΚΙΝΑ». Η νέα ΚΑΠ , η παλαιά ΚΑΠ , η κάθε ΚΑΠ που έφυγε ή που θάρθει , δεν λύνουν το πρόβλημα. Το αγροτικό πρόβλημα των λαών της Ευρώπης και όλου του κόσμου δεν λύνεται με την παγκοσμιοποίηση του χρήματος και την απίστευτη ταχύτητα μετακίνησής του, δεν λύνεται με την ανηθικότητα και την αλλαγή του ρόλου των τραπεζών. Το πρόβλημα θα λυθεί όταν η παγκοσμιοποίηση αποτελέσει παγκοσμιοποίηση των πολιτισμών , των ηθών και των εθίμων, με σεβασμό προς τους λαούς όλου του κόσμου και όχι με την υποκίνηση πολέμων και βομβαρδισμών που καταλήγουν στην μετανάστευση.

Εμείς πάντως θα περιμένουμε να μας διαψεύσουν οι «διαχειριστές» , αναρτώντας όλα τα ονόματα των δικαιούχων, όλων των ενισχύσεων άμεσων και έμμεσων με τα αντίστοιχα ποσά, κατ' έτος και για όλη την επικράτεια, όπως άλλωστε οφείλουν να πράξουν σύμφωνα με τις οδηγίες εφαρμογής της Κ.Α.Π. Να αναρτηθεί ένας μαθηματικός τύπος όπου απλά γρήγορα και εύκολα ο κάθε παραγωγός, ο κάθε ευρωπαίος πολίτης, θα μπορεί να έχει πρόσβαση στον υπολογισμό των γεωργικών ενισχύσεων.

Οι πολίτες θα πρέπει να μπορούν να ελέγχουν τις διαδικασίες. Η δημοκρατία για να αναπνέει χρειάζεται οξυγόνο και το οξυγόνο της είναι ο διαρκής έλεγχος της εξουσίας, ανεμπόδιστα, από οποιοδήποτε, χωρίς όρια και φραγμούς. Αλλιώς πρέπει να γκρεμιστεί και να ξαναχτιστεί, όπως άλλωστε προβλέπουν τα συντάγματα των λαών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΓΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΓΡΟΤΗΣ - ΓΕΩΠΟΝΟΣ

<http://pagouropoulosjiorgos.blogspot.gr/>